

LIGNELSEN OM SÅMANNEN

Matteus 13, 1–23

Jesus fortalte lignelser så kloke,
som bilder fra hverdagen i hans epoke.
Hver bar på en mening, verdifull og stor –
en skjult skatt i Guds eget ord.

La meg fortelle noe Jesus en gang fortalte,
om en såmann som hadde en hel åker å forvalte.

Såmannen gikk ut en morgen med kornsekken.
Han skulle så, ute på den store åkerflekken.

Han tok frem en neve og kastet det lett —
men se! Der fór kornet, og landet litt spredt!

Fuglene kom i flokk og hop
og spiste kornet — “Så digg med litt snop!”

Det fikk aldri vokse, hvert frø som på veien falt —
veien var for hard, ja, der gikk det jo galt.

Andre frø falt på steinete jord,
der røtter aldri fant plass, nei, ikke det spor.

Frøet lå der og sa: “Jeg vil gro.”
Sola svarte: “Du svir nok opp her når jeg får glo.”

Det tørket bort, og såmannen sa,
at røtter må langt ned for å vokse bra.

Andre frø havnet i en annen jord,
i jord der skarpe tistler gror.

De vokste opp — blant torner så krass,
de stakk og kvalte, kornet fikk ikke plass.

Men endelig, der sol og regn nærmest sang i kor,
falt frøene i en meget fruktbar jord.

Kornet skjøt og strakte seg mot det blå,
ja, det ble hundrevis av flotte strå.
Røttene slo langt ned, og siden
kom en herlig høst, til helt den rette tiden.

Lignelsen brukte Jesus for å si hvor viktig det er å lydlige bli.
Jorden er hjertet vårt – der Ordet kan bo, bare vi tar det imot,
vil høre og tro. Lydighet betyr at vi gjør som Gud sier –
da vokser hans ord som et frø som spirer.

